

بسمه تعالی

وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی

اداره کل تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان اصفهان

خلاصه اطلاعات مزدی مشمولین قانون کار جمهوری اسلامی ایران در سال ۱۴۰۰

مصوبه شماره ۲۵۱۱۹۳ مورخ ۱۳۹۹/۱۲/۲۷ شورای عالی کار: حداقل مزد روزانه کارگران مشمول قانون کار در سراسر کشور از

تاریخ ۱۴۰۰/۱/۱ به شرح زیر اعلام می‌گردد:

۱- از ابتدای سال ۱۴۰۰ حداقل مزد روزانه با نرخ یکسان برای کلیه کارگران مشمول قانون کار (اعم از قرارداد دائم یا موقت) مبلغ ۸۸۵/۱۶۵ ریال (هشتصد و هشتاد و پنج هزار و یکصد و شصت و پنج ریال) تعیین می‌گردد. مزد ماهیانه براساس تعداد روزهای ماه در طول سال (۳۱، ۳۰ و ۲۹) محاسبه و پرداخت می‌گردد.

۲- همچنین از اول سال ۱۳۹۹ سایر سطوح مزدی نیز به میزان روزانه (۲۶٪) مزد ثابت یا مبنا (موضوع ماده ۳۶ قانون کار) نسبت به آخرین مزد در سال ۱۳۹۹ به علاوه ۸۲/۷۸۵ (هشتاد و دو هزار و هفتصد و هشتاد و پنج ریال) مشروط بر آنکه مزد روزانه هر کارگر از مبلغ مندرج در بند ۱ کمتر نگردد.

۳- نرخ پایه سنوات در سال ۱۳۹۹ در مورد کارگران دارای قرارداد دائم و موقت که دارای یکسال سابقه کار شده و یا یکسال از دریافت آخرین پایه سنوات آنان در همان کارگاه گذشته باشد، اعم از اینکه حق سنوات (مزایای پایان کار) خود را تسویه حساب کرده باشند یا خیر، روزانه ۴۶/۶۶۷ (چهل و شش هزار و ششصد و شصت و شش ریال) می‌باشد.

بن نقدی کارگری: پرداخت مبلغ ریالی وجه بن کارگری (تحت عنوان کمک هزینه اقامت مصرفی خانوار) به کارگران در سال ۱۴۰۰ بابت هر کارگر اعم از متأهل یا مجرد ماهیانه مبلغ ۶/۰۰۰/۰۰۰ ریال خواهد بود.

حق اولاد: به استناد مواد ۸۶ و ۸۷ قانون تأمین اجتماعی کلیه کارفرمایان مکلفند در موقع پرداخت مزد و یا حقوق به کارگر بیمه شده (زن یا مرد) که دارای ۷۲۰ روز سابقه پرداخت حق بیمه بوده و برای هر فرزند ماهانه سه برابر حداقل مزد (مبلغ ۲/۶۵۵/۴۹۵ ریال بابت کمک هزینه عائله مندی پردازند.

کمک هزینه مسکن: کارفرمایان مکلفند بابت کمک هزینه مسکن از ابتدای سال ۱۴۰۰ مبلغ ۳/۰۰۰/۰۰۰ ریال پرداخت نمایند. بدیهی است در صورت تصویب مصوبه برای برقراری مبلغ (۴۵۰۰۰۰۰) ریال مراتب اعلام خواهد شد.

مزایای پایان کار (تبصره ۴ الحاقی به ماده ۷ قانون کار): کارفرمایان موظفند به کارگران با قرارداد موقت به نسبت مدت کارکرد مزایای قانونی پایان کار را به ماخذ هر سال یک ماه آخرین مزد پرداخت نمایند.

ماده ۳۹: مزد و مزایای کارگرانی که بصورت نیمه وقت و یا کمتر از ساعات قانونی تعیین شده به کار اشتغال دارند به نسبت ساعات کار انجام یافته محاسبه و پرداخت می‌شود.

ماده ۴۶: به کارگرانی که به موجب قرارداد یا موافقت بعدی به مأموریت‌های خارج از محل خدمت (بیش از ۵۰ کیلومتر) اعزام می‌شوند فوق العاده مأموریت تعلق می‌گیرد این فوق العاده نباید کمتر از مزد ثابت یا مزد مبنای روزانه کارگران باشد.

ماده ۵۱: غیر از مواردی که در این قانون مستثنی شده است ساعات کار کارگران در شبانه روز نباید از ۸ ساعت و مجموع ساعات کار در هفته از ۴۴ ساعت تجاوز نماید.

ماده ۵۶: کارگری که در طول ماه بطور نوبتی کار می‌کند و نوبت‌های کار وی در صبح و عصر واقع می‌شود ۱۰٪ و چنانچه نوبت‌ها در صبح و عصر و شب قرار گیرد ۱۵٪ و در صورتی که نوبت‌ها به صبح و شب، عصر و شب بیفتد ۲۲/۵٪ علاوه بر مزد بعنوان فوق العاده نوبت کاری دریافت خواهد کرد.

ماده ۵۸: برای هر ساعت کار در شب تنها به کارگران غیر نوبتی ۳۵٪ اضافه بر مزد ساعت کار عادی تعلق می‌گیرد.

ماده ۵۹: در شرایط عادی ارجاع کار اضافی به کارگر با رعایت موارد ذیل مجاز است.

الف- موافقت کارگر

ب- پرداخت ۴۰٪ اضافه بر مزد هر ساعت کار عادی

ج- فوق العاده یک ساعت اضافه کاری براساس حداقل مزد در سال ۱۴۰۰ (۱۶۹۰۶۲) ریال می باشد.

ماده ۶۲: کارگرانی که به هر عنوان روزهای جمعه کار می کنند در مقابل عدم استفاده از تعطیل روز جمعه علاوه بر تعطیل یک روز دیگر در هفته، فوق العاده ۴۰٪ اضافه بر مزد دریافت خواهند کرد.

تبصره ماده ۶۲: کارگاههایی که با انجام ۵ روز کار در هفته و ۴۴ ساعت کار قانونی کارگزارانشان از دو روز تعطیل استفاده می کنند مزد هر یک از دو روز تعطیلات هفتگی برابر با مزد روزانه کارگران خواهد بود.

ماده ۶۳: علاوه بر تعطیلات رسمی کشور، روز کارگر (۱۱ اردیبهشت) نیز جزء تعطیلات رسمی کارگران به حساب می آید.

ماده ۶۶: کارگر نمی تواند بیش از ۹ روز مرخصی سالانه خود را ذخیره کند.

در کارگاههای کمتر از ده نفر مجموع مرخصی استحقاقی سالیانه ۲۱ روز کاری می باشد (ایام تعطیل هفتگی و رسمی جزء ایام مرخصی نمی باشد) (مصوبه مورخ ۸۱/۱۰/۲۹ هیئت محترم وزیران) و در کارگاههای بالای ده نفر مجموع مرخصی استحقاقی سالیانه ۲۶ روز کاری می باشد. (ایام تعطیل هفتگی و رسمی جزء ایام مرخصی نمی باشد)

ماده ۶۹: تاریخ استفاده از مرخصی با توافق کارگر و کارفرما تعیین می شود. در صورت اختلاف بین کارگر و کارفرما نظر اداره کار و امور اجتماعی لازم الاجرا است.

ماده ۷۴: مدت مرخصی استعلاجی با تأیید سازمان تأمین اجتماعی جزء سوابق کار و بازنشستگی کارگران محسوب خواهد شد.

مرخصی زایمان: طبق ماده واحده قانون اصلاح قوانین تنظیم جمعیت و خانواده مصوب ۹۲/۳/۲۰ مدت مرخصی زایمان زنان شاغل در بخش های دولتی و غیر دولتی ۹ ماه تمام می باشد.

ماده ۷۹: به کارگماری افراد کمتر از ۱۵ سال تمام ممنوع است.

ماده ۱۴۸: کارفرمایان کارگاههای مشمول این قانون مکلفند براساس قانون تأمین اجتماعی نسبت به بیمه نمودن کارگران واحد خود اقدام نمایند.

ماده ۱۸۸: اشخاص مشمول قانون استخدام کشوری یا سایر قوانین و مقررات خاص استخدامی و نیز کارگاههای خانوادگی انجام کار آنها منحصراً توسط صاحب کار و همسر و خویشاوندان نسبی درجه یک از طبقه اول وی انجام می شود مشمول مقررات این قانون نخواهد بود.

مصوبه ۷۰/۱۲/۶ مجلس شورای اسلامی (قانون مربوط به عیدی و پاداش سالانه مشمولین قانون کار)

کلیه کارفرمایان کارگاههای مشمول قانون کار (به جز دستگاه ها و شرکتهای دولتی) مکلفند به هر یک از کارگران خود به نسبت یکسال کار معادل شصت روز مزد بعنوان عیدی و پاداش بپردازند، مبلغ پرداختی از این بابت به هر یک از کارکنان نبایستی از معادل نود روز حداقل مزد تجاوز نماید. عیدی کارگران مشمول قانون کار در دستگاه ها و شرکتهای دولتی براساس ماده واحده مصوب ۷۴/۱۰/۲۰ مجلس شورای اسلامی و دادنامه شماره ۴۲۸ و ۴۲۹ هیات عمومی دیوان عدالت اداری برابر مصوبه اعلامی دولت درخصوص عیدی کارکنان ادارات در پایان سال خواهد بود.

سایر اطلاعات مرتبط در نشانی اینترنتی ذیل قسمت روابط کار قابل دسترسی می باشد. الف

اداره روابط کار اداره کل تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان اصفهان
<http://Isfahan.mcls.gov.ir>